

Velká Javorina

13. apríla 2013

Dnešná túra smerovala do chránenej krajinnej oblasti **Biele Karpaty**. Najvyšší vrch **Velká Javorina** /969,8 m n.m./ sa nachádza na jej juhozápadnej časti, na slovenskej strane, je odlesnený a pokrytý rozsiahlou lúkou. Sobotné ráno bolo ponorené do hmlы. Predpoveďou počasia, ktorá sľubovala dážď na celom území Slovenska, sme neboli moc nadšení. Ale aká by to bola túra, keby sme trochu nezmokli. Nálada všetkých 52 turistov bola veselá a optimisticky sme smerovali na Veľkú Javorinu. Trasu začíname v malebnej, v doline učupenej rázovitej dedinke **Cetuna** /365 m n.m./ a vydávame sa po modrej značke. Prechádzame necelé tri kilometre asfaltovou cestou a pri **Poľovníckej chate** /750 m n.m./ odbočujeme do bukovo-dubového lesa. Cesta lesom nie je prešľapaná. Pokrytá je starým mokrým snehom, miestami s hrúbkou do 50 cm. Chôdza je obtiažnejšia, dávame pozor, lebo miestami hupneme do hlbokého snehu, zdola plného vody. Nad hlavami cítime prvé kvapky dažďa, neklamný dôkaz vydarenej predpovede počasia. Vyberáme pršiplášte a šľapeme nahor. Túto trasu je možné absolvovať z doliny aj autom po asfaltovej komunikácii, ktorá je vybudovaná až na vrchol Javoriny rovnako zo slovenskej ako aj z moravskej strany. Veľkou Javorinou prechádza štátna hranica medzi Slovenskom a Českom. Na vrchole stojí vysielateľ. Je to pekné lyžiarske stredisko a sú tu postavené súkromné chatky. Najznámejšou a verejnosti prístupnou je **Holubyho chata** /925 m n.m./. Dostávame sa až ku nej. Tu sa zastavujeme a počkáme ostatných členov výpravy. Za chatou odbočujeme doľava a popri lyžiarskom vleku, cez blatisté lúky, miestami pokryté mokrým snehom, sa dostávame k **vysielaču Velká Javorina** - cieľu našej dnešnej túry. Toto miesto je oddávna považované za jeden zo symbolov svedčiacich o dobrých vzťahoch medzi Čechmi a Slovákmí. Svedčia o tom každoročné podujatia na vrchole Javoriny Slávnosti bratstva Čechov a Slovákov. Na vrchole vysielateľa, kúsok za ním sa nachádza osadený **pamätník** s nápisom: "Tu bratia vždy sa stretať budú".

Pri vysielateľi urobíme tradičné foto s klubovou vlajkou ako pamiatku do albumu našich spomienok a na významné miesto našich kultúrnych dejín. Poprezeráme si okolie štátnej hranice, ktorá je symbolicky označená niekoľkými hraničnými kameňmi. Výhľady na okolité pohoria a doliny sú úchvatné... cvakajú fotoaparáty... počuť spevy prvých zvestovateľov jari, zo zeme sa nemeselo predierajú prvé lístočky šafránu a odmenou sú nám teplé lúče poludňajšieho slniečka, ktoré nakoniec vykuklo spoza tmavej záclony mrakov. Po krátkej obednej prestávke v prírode smerujú naše kroky nadol. Niektorí dávajú prednosť občerstveniu na Holubyho chate a ostatní sa po skupinkách presúvame lesom nadol. V miestej krčme s "poetickým názvom" Saloon, si pripíjame na zdravie a chválime počasie, ktoré nakoniec vyšlo podľa našich predstáv. Opäť potvrdzujeme, že i v nečase je možné zažiť neopakovateľné zážitky. Spomienky zostanú i na tento ďalší prekrásny kút našej krajiny.

Ludmila Foltánová

